

2. 7. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Žaloba dle § 329 odst. 2 ZOK ve spojení s § 395 ZOK o nahrazení projevu vůle u sell out a mezinárodní příslušnost českých soudů

V řízení vedeném pod sp. zn. 34 Cm 22/2019 je Krajským soudem v Hradci Králové řešena zajímavá korporační otázka. Žalobce (minoritní akcionář) se zde návrhem domáhá nahrazení projevu vůle žalovaného (hlavního akcionáře) uzavřít s žalobcem smlouvu o koupi účastnických cenných papírů dle § 329 odst. 2 ZOK ve spojení s § 395 ZOK. Žalovaný je přitom právnickou osobou založenou podle kyperského práva se sídlem v Kyperské republice, tedy v jiném členském státu Evropské unie.

Řízení o návrhu na nahrazení projevu vůle žalovaného uzavřít s žalobcem smlouvu o koupi účastnických cenných papírů je věcí občanskou a obchodní podle článku 1 odst. 1 nařízení Brusel I bis. Řízení bylo zahájeno (doručením návrhu) dne 22. 3. 2019; spadá tak do (věcné i časové) působnosti nařízení Brusel I bis. **A jelikož zde není jiného právního nástroje ve smyslu kapitoly VII nařízení Brusel I bis, určí se příslušnost soudu v projednávané věci podle tohoto nařízení.**

Nařízení Brusel I bis upravuje jak mezinárodní, tak (v některých ustanoveních) i místní příslušnost soudů členských států Evropské unie. Tam, kde určuje pouze příslušnost mezinárodní (pravomoc), hovoří o příslušnosti soudů státu, tam, kde určuje (vedle mezinárodní) i příslušnost místní, stanoví, že příslušný je soud místa (např. článek 7, 11). **Tam, kde nařízení Brusel I bis upravuje i místní příslušnost, je přednostně aplikovatelné před ustanoveními národního práva upravujícími místní příslušnost soudů (zpravidla ustanoveními občanského soudního řádu).**

V uvedeném případě je předmětem sporu smlouva o koupi účastnických cenných papírů ve smyslu článku 7 odst. 1 nařízení Brusel I bis. Jelikož je žalovaným (osobou, vůči níž návrh směřuje) společnost se sídlem v Kyperské republice, tedy v jiném členském státu Evropské unie, lze určit (mezinárodní a místní) příslušnost soudu mj. i podle článku 7 odst. 1 nařízení Brusel I bis.

Účastnické cenné papíry (akcie) v akciové společnosti nelze považovat za zboží ve smyslu článku 7 odst. 1 písm. b) nařízení Brusel I bis (viz analogicky usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2842/2013, ze dne 30. 9. 2015). **Proto je na místě určit příslušnost podle článku 7 odst. 1 písm. a) nařízení Brusel I bis.**

Závazek, jehož splnění se žalobce domáhá a jenž je tudíž závazkem, o nějž se jedná ve smyslu článku 7 odst. 1 písm. a) nařízení, je závazek žalovaného přijmout návrh na uzavření smlouvy o koupi účastnických cenných papírů. Místo, kde tento závazek byl nebo měl být splněn, se určí podle práva, kterým se podle kolizních norem soudu, jemuž byla věc předložena, uvedený závazek řídí.

S ohledem na článek 1 odst. 2 písm. d) a f) nařízení Řím I je třeba rozhodné právo určit podle zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMPS“) (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2842/2013, ze dne 30. 9. 2015).

Podle § 87 odst. 1 ZPMS platí, že: „**Smlouvy se řídí právem státu, s nímž smlouva nejúžejí souvisí, pokud smluvní strany nezvolily rozhodné právo. Volba práva musí být vyjádřena výslovně nebo musí vyplývat bez pochybností z ustanovení smlouvy nebo z okolností případu.**“

Podle § 83 odst. 1 ZPMS platí, že: „**Pokud ze zákona nevyplývá něco jiného, právo k cennému papíru se řídí právním řádem platným v místě, v němž je cenný papír, a převod práva k cennému papíru se řídí právním řádem platným v místě, v němž je cenný papír v době nakládání s ním.**“

Žalobce v článku V. odst. 3 návrhu na uzavření smlouvy o koupi účastnických cenných papírů zvolil jako rozhodné právo české právo. Právo České republiky je přitom současně právem, s nímž smlouva o koupi účastnických cenných papírů nejúžejí souvisí. Tato smlouva je totiž uzavírána na základě zvláštního práva minoritního akcionáře žádat o odkup akcií dle § 395 ZOK, které má svůj podklad v korporacním právu České republiky.

Účastnické cenné papíry (akcie) žalobce se přitom nachází po celou dobu v jeho bydlišti na území České republiky.

Je tedy třeba posoudit, ve kterém místě měl být závazek žalovaného přijmout návrh na uzavření smlouvy o koupi účastnických cenných papírů splněn dle českého práva.

Podle § 1740 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“) platí, že: „**Osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas.**“ Podle § 1954 OZ platí, že: „**K řádnému splnění se vyžaduje, aby byl dluh splněn ve stanoveném místě. Nelze-li místo plnění zjistit ze smlouvy, povahy závazku nebo z účelu plnění, plní se v místě stanoveném zákonem.**“

V uvedeném případě z povahy závazku (projevit souhlas s návrhem na uzavření smlouvy o koupi účastnických cenných papírů vůči žalobci), který má být adresován žalovaným žalobci, plyne, že tento projev vůle žalovaného se musí dostat do právní sféry žalobce, tedy do jeho bydliště na území České republiky.

Místem, kde závazek, o nějž se v projednávané věci jedná, měl být splněn [ve smyslu článku 7 odst. 1 písm. a) nařízení Brusel I bis], je tedy bydliště žalobce. **Mezinárodní příslušnost k projednání a rozhodnutí návrhu na zahájení řízení tudíž svědčí českým soudům a místně a věcně příslušným je s ohledem na bydliště žalobce Krajský soud v Hradci Králové.**

Dle žalobce je tomu tak i dle článku 17 odst. 1 písm. c) nařízení Brusel I bis, žalobce je totiž spotřebitel (namátkově srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 2 Cdon1652/97, ze dne 16. 4. 1998, sp. zn. 22 Cdo 103/2005, ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. 21 Cdo 4060/2007, ze dne 10. 10. 2008, sp. zn. 22 Cdo 1754/2009, ze dne 9. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 2830/2011, ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1285/2013, ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 33 Cdo 7/2014, ze dne 22. 7. 2015) a žalovaný podnikatel.

K věcné příslušnosti, již nařízení neupravuje, srov. § 9 odst. 2 písm. e) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“): „**Krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.**“

JUDr. Vladimír Janošek,
advokát

trvale spolupracující s [ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 773 563
e-mail: janosek@arws.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)